

## PROČ UČITELÉ PLÁČOU?

Jednoho rána vyvedl Ježíš své studenty na horu, a když došli až na vrchol, shromáždili se okolo něj a on je učil mnohým věcem.

Říkal i toto: „Blahoslavení chudí duchem, nebo jejich jest království nebeské, blahoslavení lkající, nebo oni potěšeni budou, blahoslavení tiší, nebo oni dědictví obdrží na zemi, blahoslavení, kteříž lačnější a žíznější po spravedlnosti, nebo oni nasyceni budou, blahoslavení milosrdní, nebo oni milosrdenství dojdou, blahoslavení čistého srdce, nebo oni Boha viděti budou, blahoslavení pokojní, nebo oni synové Boží slouti budou, blahoslavení, kteříž protivensství trpí pro spravedlnost, nebo jejich jest království nebeské...“

“ A Šimon řekl: „Máme si to zapisovat?“

A Filip se zeptal: „Bude z toho test?“

A Jan řekl: „Promiňte, mohl byste to zopakovat?“

A Ondřej řekl: „A musí se to samé učit i studenti Jana Křtitele?“

A Matouš řekl: „He?“

A Jidáš se zeptal: „A k čemu nám to tak asi bude v životě?“

Jeden z farizejů, odborník na moderní výukové metody, přišel na horu Ježíšovi na hospitaci. Na konci přednášky k němu přistoupil a oslovil ho: „Promiňte, ale nemyslím, že by něco podobného bylo v osnovách! Mohu vidět vaši přípravu na hodinu? Proč jste neprovedl závěrečné shrnutí? Jak je možné, že studenti nedostali domácí úkol?? Jak se váš přístup projeví na Bellově křivce?!“

A pak Tomáš, který přišel pozdě a většinu lekce tudíž zmeškal, přistoupil k Ježíšovi a zeptal se: „Brali jsme dnes něco důležitého?“

A Ježíš se rozplakal.